

Զ. ԱՃԵՄՅԱՆ

ԱՅԲՔԵԱՐԱՆ

ԱՌԱՋԻՆ ԴԱՍԱՐԱՆԻ ՀԱՄԱՐ

1005-10

491.99.8

Ա-50

Զ. Ա Ճ Ե Մ Ց Ա Ն

ԱՅԲԲԵՆԱՐԱՆ

ԱՌԱՋԻՆ ԴԱՍԱՐԱՆԻ ՀԱՄԱՐ

Հաստատված և Հայկական ԽՍՀ Լուսմողկոմատի կռղմից

317
37

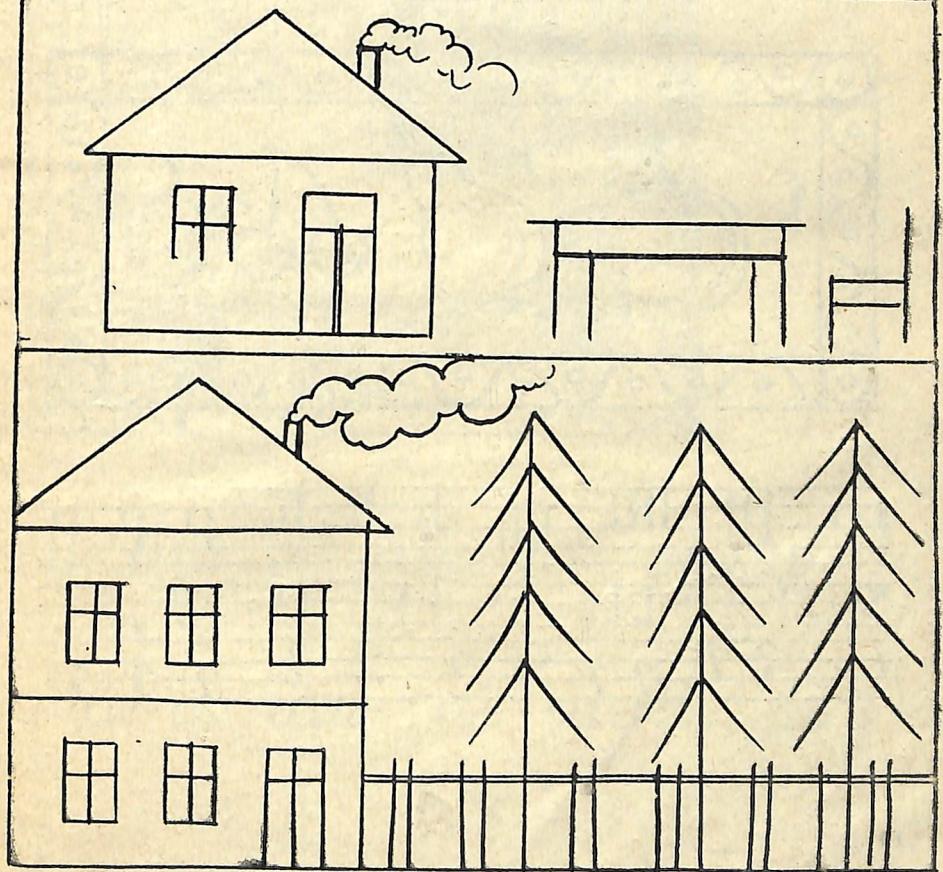
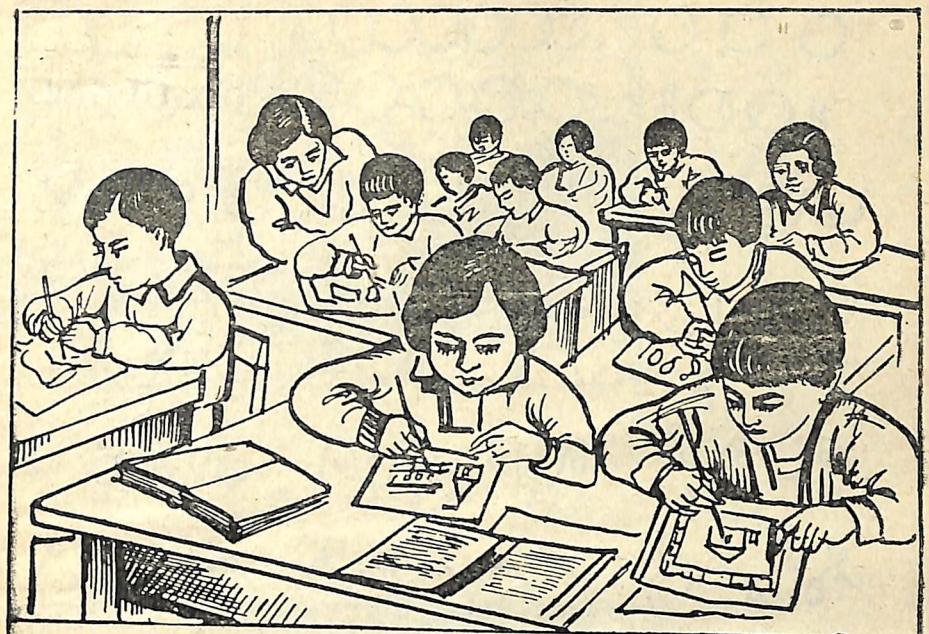
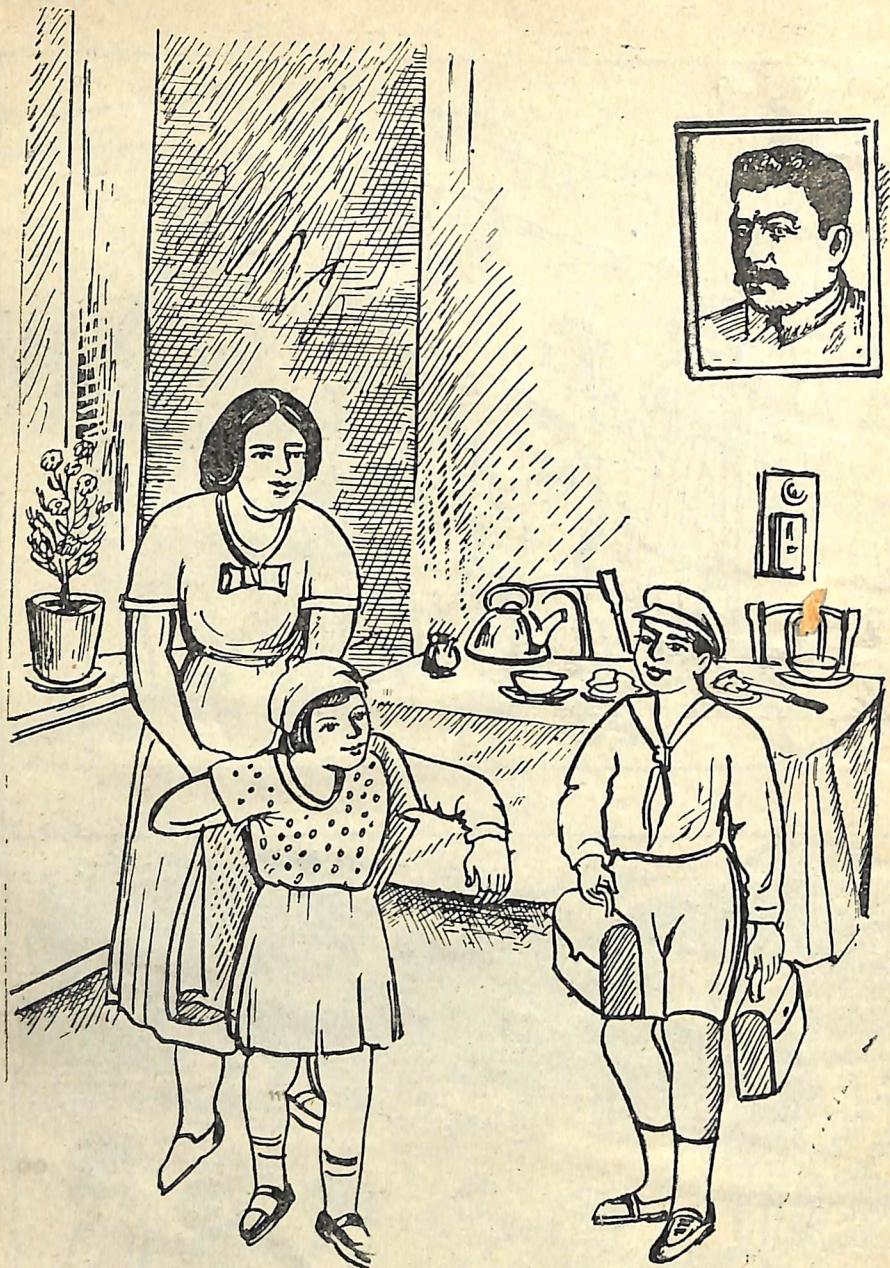
ԳԵՏԱԿԱՆ ՀՐԱՄԱՐԱԿ ԶՈՒԹՅՈՒՆ

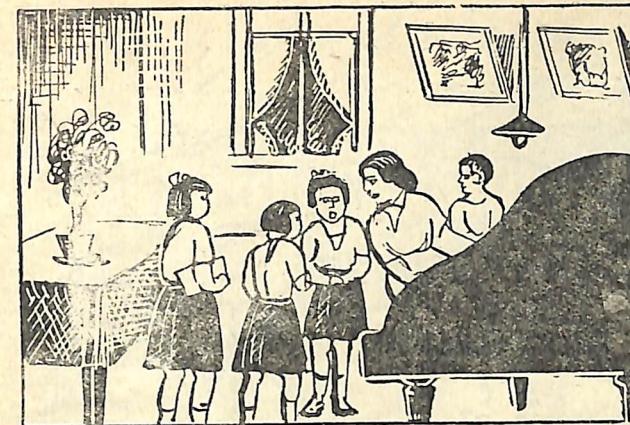
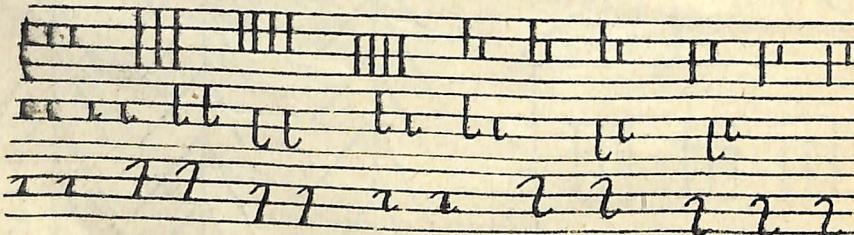
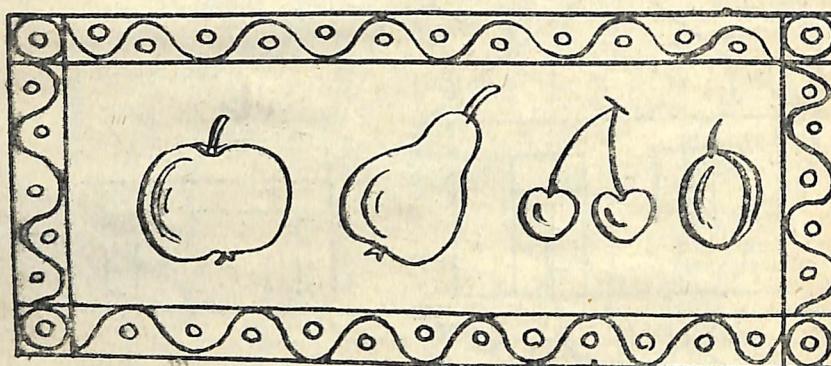
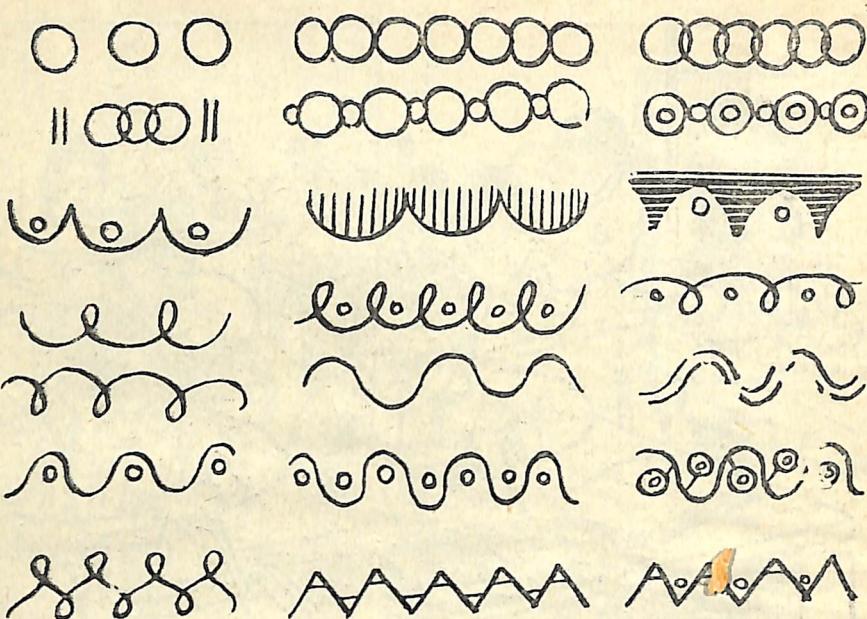
ՑԵՐԵՎԱՆ

1937

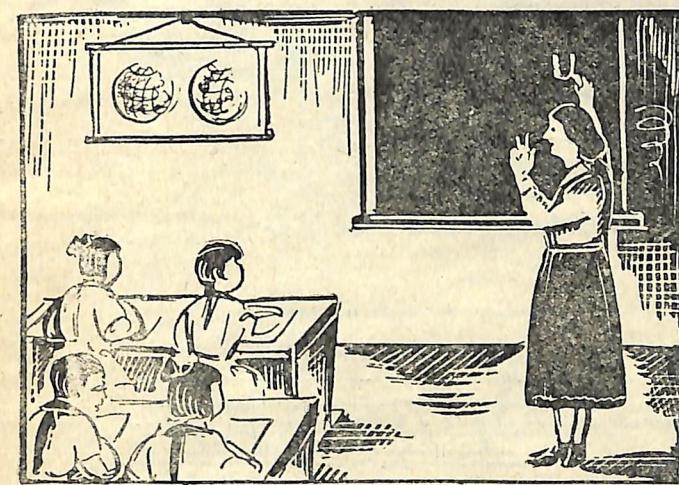
06 FEB 2013

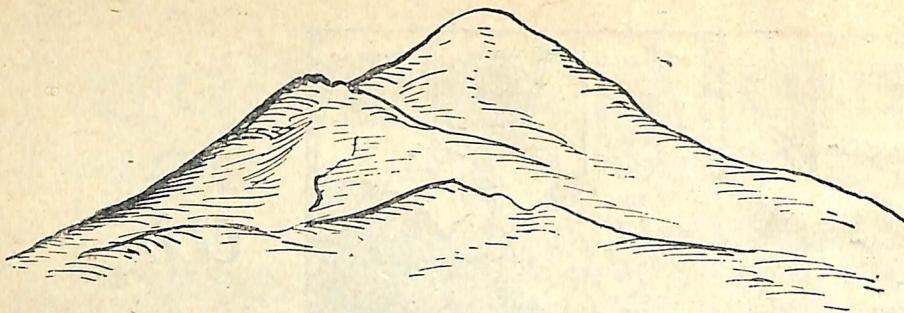
и

и

и и и и и и и и и и

и и и и и и и и и

мир

и м р

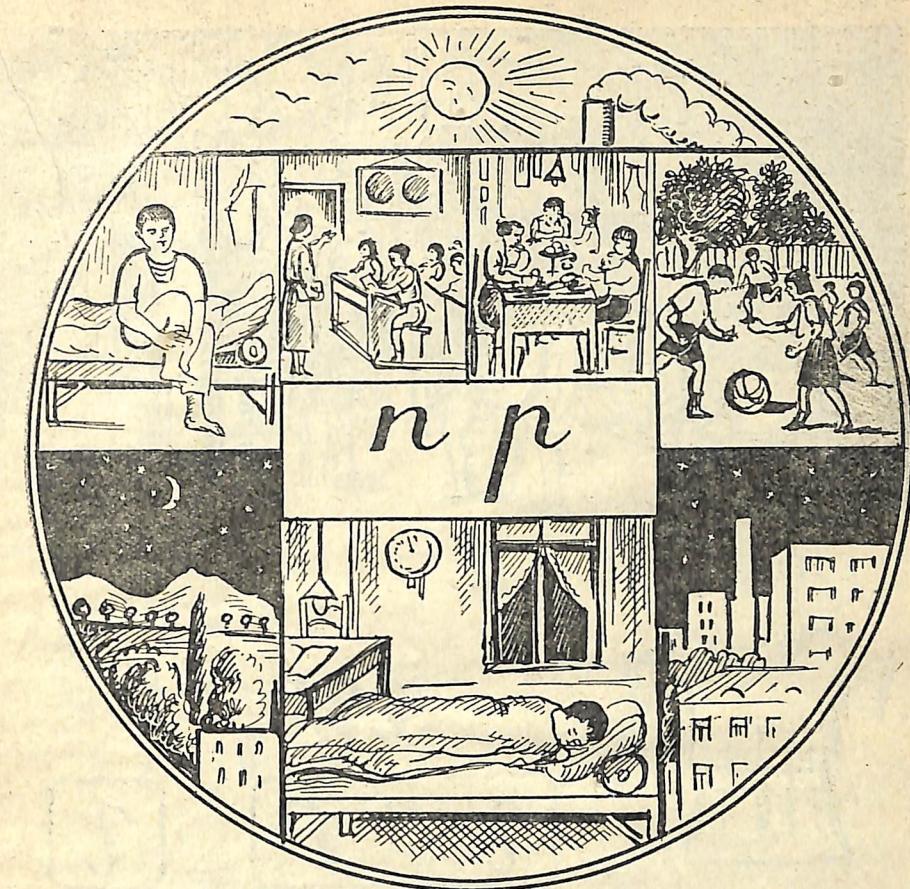
р

мир

мии мир

и-рии ии-иии

|||| iiii rr rr rrr
мир мир ии ии

н р

н р

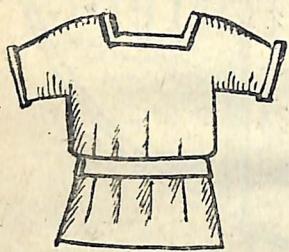
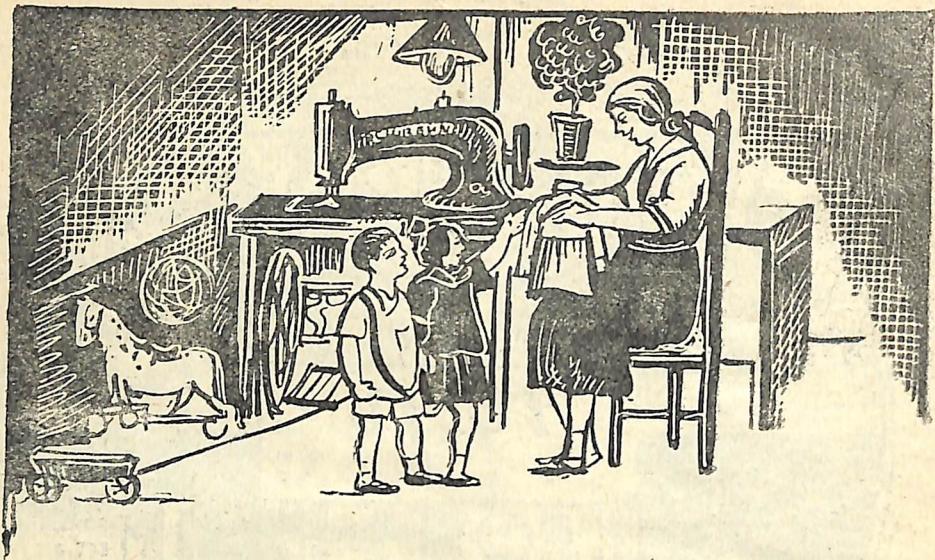
н

Иирн Иирн Ии

Иирн мии пр

мии Иирн И-и-и н

н ии нн пр ии Иирн

շոր

շ ն ր

շ

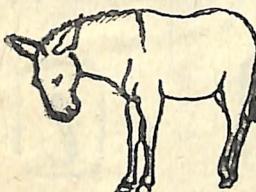
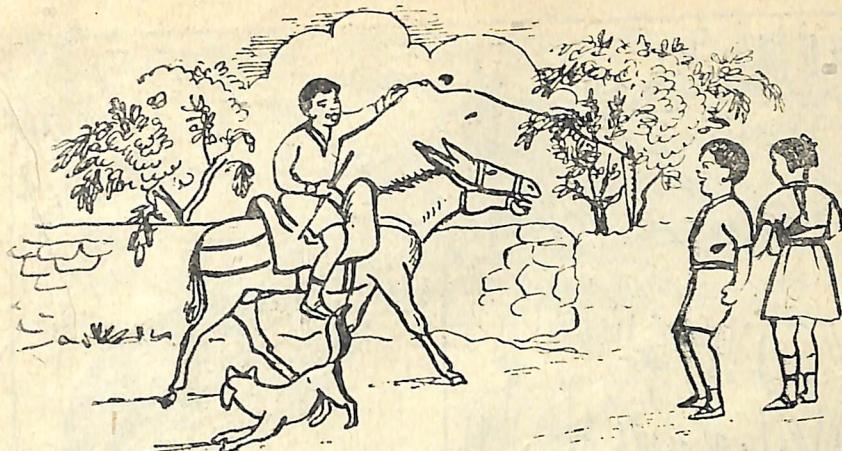
Անզա, շոր

շոր, Անզա, շոր

Աս - շա Անզա Անզա

շ շ շ շոր շոր շոր

Հանզա Անզա Անզա

եշ

ե

ե շ

Անզա, սս եշ ե:

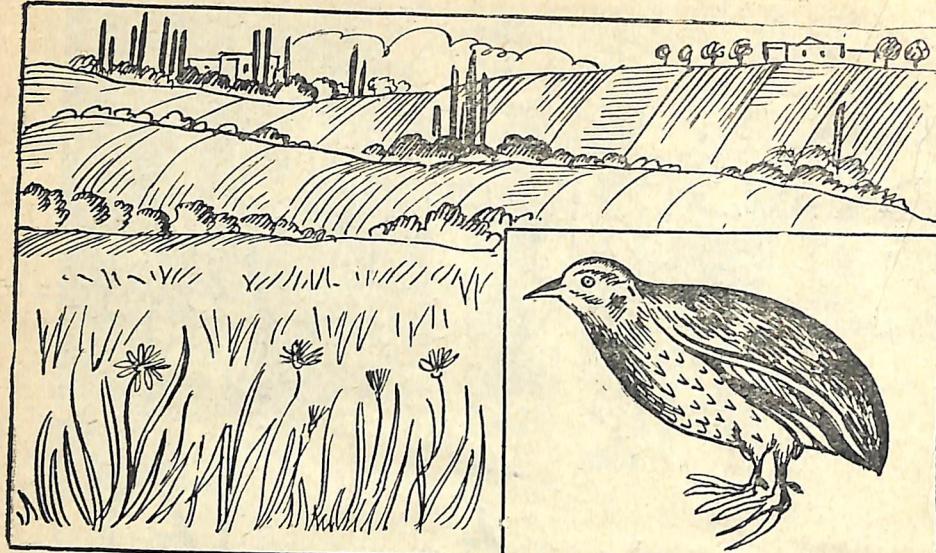
Անզա, սս շոր ե:

Սս սսր ե:

սսր	եշ	շոր
սս-ըեր	ե-շեր	շո-ըեր

ե ե ե եշ ե, սսր ե:

Հանզա, սս շոր ե:

lnp l n p l

Инп ті:

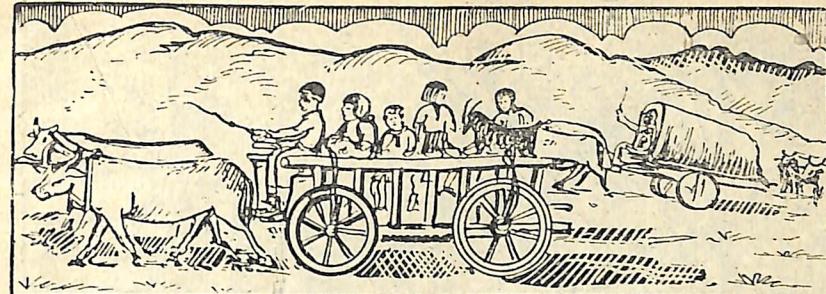
Ті

иңп ті:

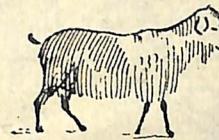

лп	и-лп	и-лп
зп	лп	зп

лл лп пп
зз зп иңп

ны

на l на

иңп. ны.

Инп:

иңп, ны:

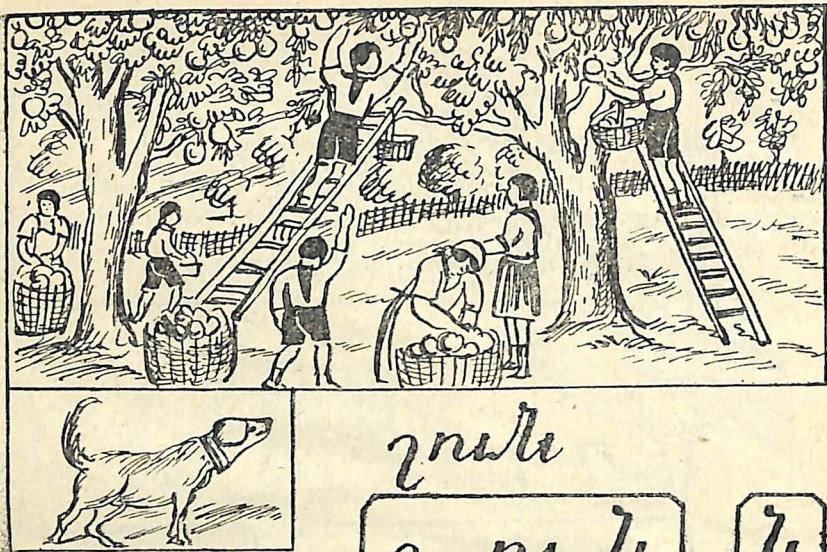
Инп:

змун ии на ті:

на	лп	и-лп	ті
на	лп	и-лп	на

на лл на на на
и-лп и-лп и-лп и-лп

զուր

շ ո ւ ւ

Ժուրն ու նըստ

շուր ու ներ:

Նյուր ե: Շուրեւ ու

Անյուր նոյ ու

անյուր ու ներ:

Անյուր, անյուր, անյուր նոյ ե:

Անյուր ե, նոյ ե, անյուր ե:

շուր

նուր

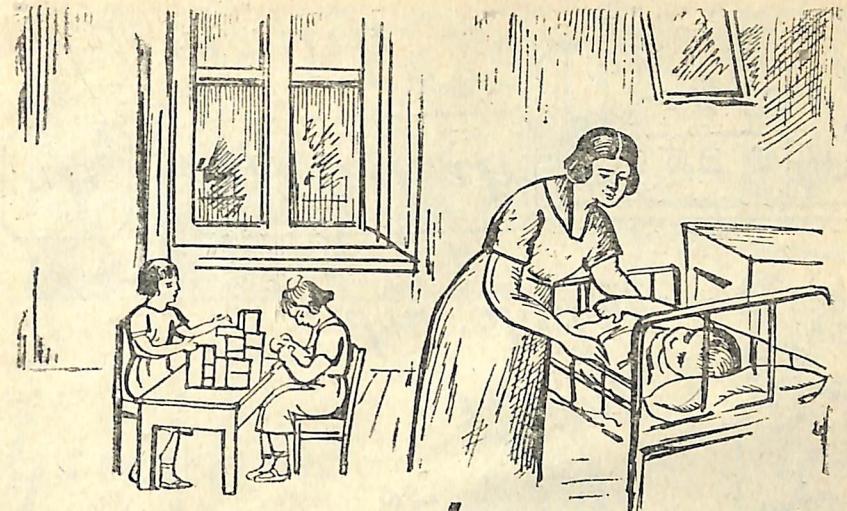
նոր

նոր

նուր-ներ

նո-նս

Ե Ե Ւ Ւ Նուրեւ ու Նուրեւ
նոր զուրեւ ու ներեւ

նոյ ե

Ժուրն նոյ ե:

Նուր նուր նուր նուր

Նորու, ունու,

Նոյուր, ունու ունու,

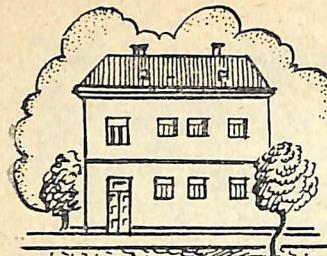
Ժուրն նոյ ե:

Նոյ ե, նոյ:

Նորու աւնու ե:

Ե Ե Նոյ Ե Ե Նոյ Ե

Նոյուր աւնու ե: Ե Ե Նոյ Ե:

գրուն

գրուն

գր

Աղոյք, ո՞ր:

Աղոյք:

Աղոյք, ո՞ր:

Աղոյք:

Աղոյք, ո՞ր:

Աղոյք:

Նատո տատ, մելք են

Նուշոն ու Սոնան:

Տես, Սուլբեն, սա Սոնան ե,

Նա Նուշոն ե:

տար

շատ

տուն

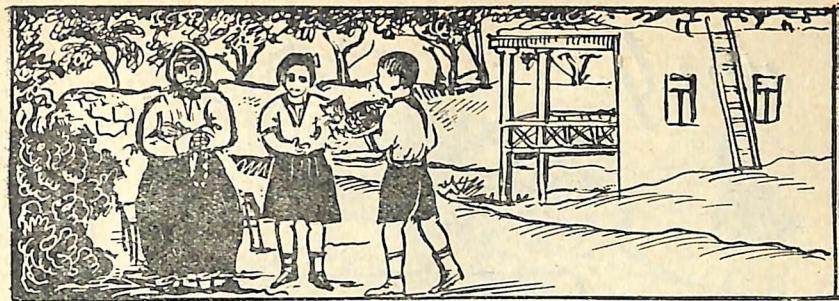
տուր

շուտ

տոն

գր գր գր գր գր գր

ԱՇ ՀԻՇ Աղոյք, Աղոյք գրուն:

կարոս

կ

կա գրու

Նորան կատու ուներ:

Կատուն կորել եր:

— Նորա, տես կատուն, տես:

Կարոն ե տարել:

Կարոն կատակ ե արել:

— Կարո, կատուս տնել:

կար

ա-կոս

տակ

կա-րոս

կա-տար

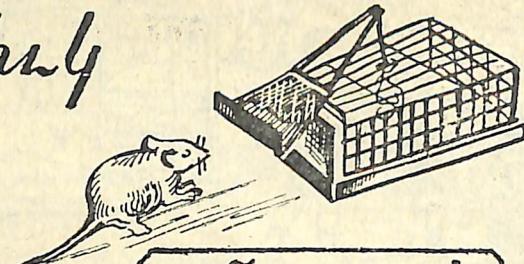
շու-կա

կա-տակ

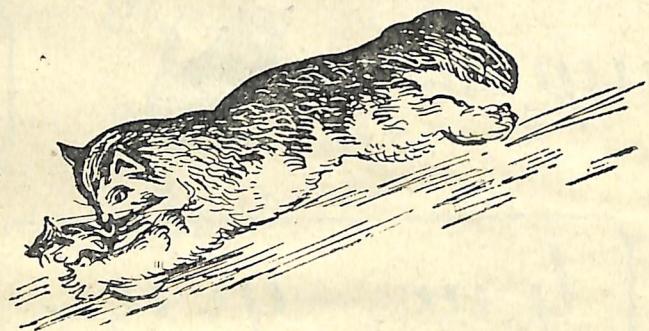
կա-րեն

ԵԵ Կ Կարոս, Կարոս գրուր:

Մուկ

Մ ո ւ կ

Կատուն մուկ ե ուտում։
Մուկ շատ կար,
կատուն կերել ե։
Կա մեկ մուկ,
են ել կատուն ուտում ե։

Մ ո ւ կ: Կար Մ ո ւ կ Մուկ:
Մ ո ւ կ մուրուն կայ ե աւանա։

Մուկուն կայ,

Կայուն կայուն։

- մուր, շուր, շուր.

Կայուն մուր ե -

ասում ե կայուն ե։

Շուր արև, մուր -

ասում ե լեռան ե։

Մուրուն մուկ, կայուն կայուն։

մում

մուր

Մարու

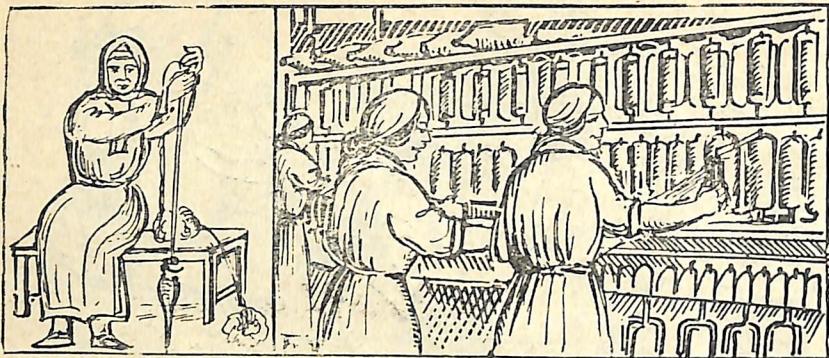
Մարսաս

նամակ

ման

ատամ

Արամ

հիկ
հ . լիկ ի

Տատին մի իլիկ ունի:
Նա մենակ ե մանում:

Մանարանում շատ իլիկներ
կան: Շուտ-շուտ մանում են:
Կամո, տես, իմ մաման, կիմի
մաման, մի ուրիշ կին, մեր նինան:
Շատ շատ են: Շուտ են
մանում: Շատ են մանում:

իմ	կիմ	միս	շիշ
մի	կին	ա-միս	մա-տիտ

ի / շ ի իկ ուիկ
իմ իմ մաման իկ ուիկ

ընկեր
մանում
Ը

ը ն կ ե ր

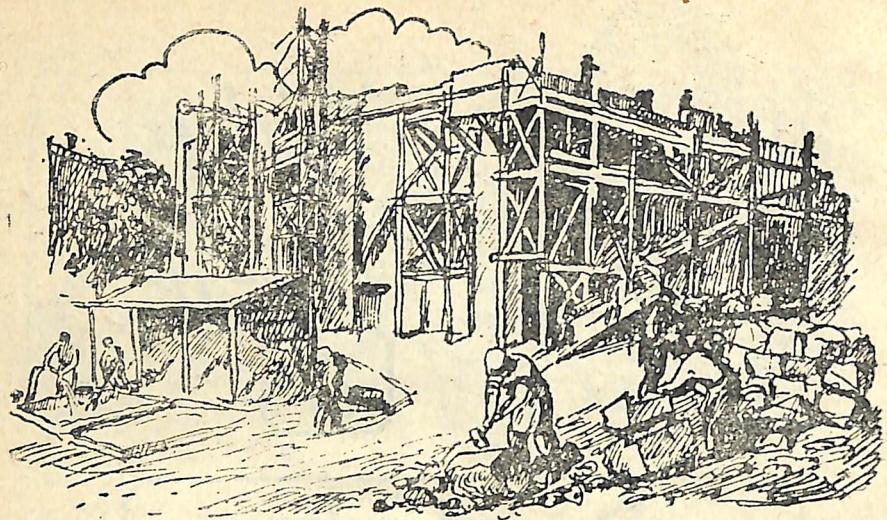
Ոսիկը շատ ե սիրում
ընկեր Մանուշին:
Նա ասում ե.

— Ընկեր Մանուշ, արի մեր տուն,
Մեր տունը մոտ ե:
Շուշիկը, եմինը, լենան ու կամոն
ել ասում են.

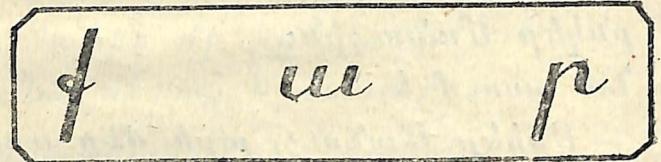
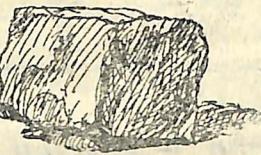
— Մեր տուն արի, մեր տունը մոտ ե:

ը լ ր ը ն կ ե ր ը լ ր ը ն կ ե ր ե ն ի ն կ ը,
Ե մ ի ն ա ն ո ւ ն ի ն ա ն ը ն կ ե ր ե կ ը ե կ

իմ	մեր	մեր
ըն-կե-րը	տու-նը	շու-նը

քար

Քար են տաշում քարտաշ Սաքոն
ու Քանանը:

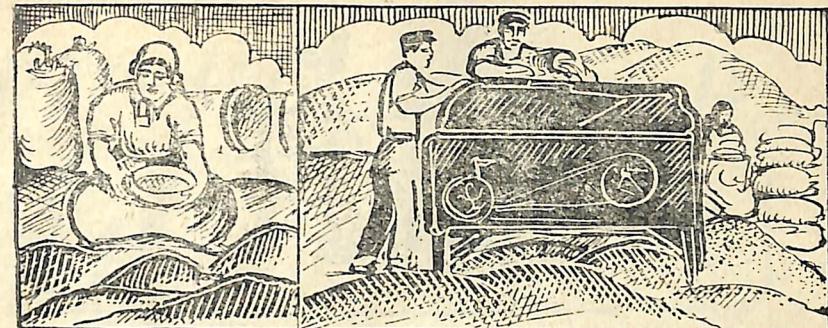
Միսակը քար ե տանում:

Աշոտը, Կարոն ու շատերը տուն
են շինում:

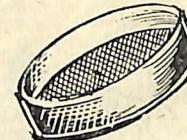
Շինում են կինո, ուսումնարան
ու շատ ուրիշ սիրուն շենքեր:

Ք ա ր / լ . թ ա ն ա ն ք ա ր ե գ ա յ ո ւ մ :

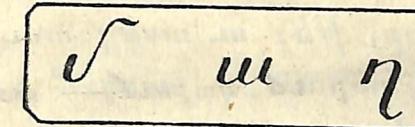
քամի	մաքուր	տանիք
քանոն	շաքար	տարիք

մաղ

η

Արտելի աղունը մաղում են:

Շողիկը մաղում ե աղունը:

Լուսիկը մաղում ե աղունը:

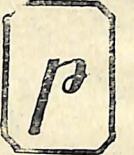
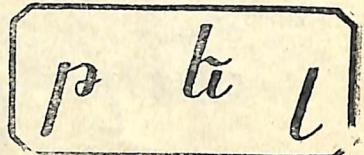
Մեքենան ել ե մաղում:

Մեքենան շատ ե մաղում, շուտ ե մաղում:

— Ղուկաս, արի աղունը տար, — ասում ե Շողիկը:

Դ Դ Դ մաղ, աղ աղունիք
Դ Դ Դ պուկաս, մաղը տար:

թել

— Թամար, թել ու ասեղ տուր տիկնիկիս շոր եմ կարում,— ասում ե Սաթիկը:
Թամարը ասեղ ու թել ե տալիս Սաթիկին:
Սաթիկը կարում ե:

— Սաթիկ, տես իմ տիկնիկը քանի՛, քանի՛
մաքուր, սիրուն շորեր ունի:

Իմ տիկնիկի անունը Շուշիկ ե:

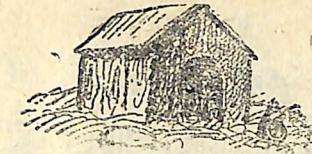
Իմ Շուշիկը շատ սիրուն ե,— ասում ե
Թամարը:

Տատիկը Թամարին ու Սաթիկին թութ
ու կաղին ե տալիս:

թեր թ թամար. բուր կեր:

ութ	թոկ	թա-թիկ	թա-նաք
թութ	քիթ	քա-թան	թատ-րոն

բուն

բ

բ ո ն

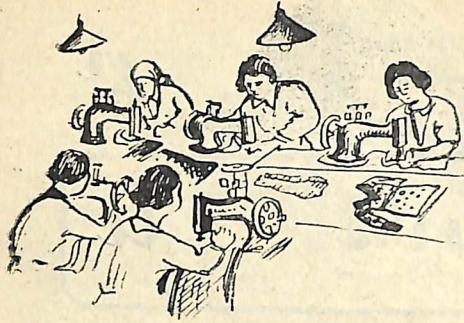
մեր բոր

Մեր շան անունը Բոր ե:
Նա շար սիրուն շուն ե: Խնդր կարմիր
ե. քարերը շեկ: Բոր մեր բակում բուն
ունի: Ճիշտ են Բարեկենը, Ասյոն
ու Շուշիկը:

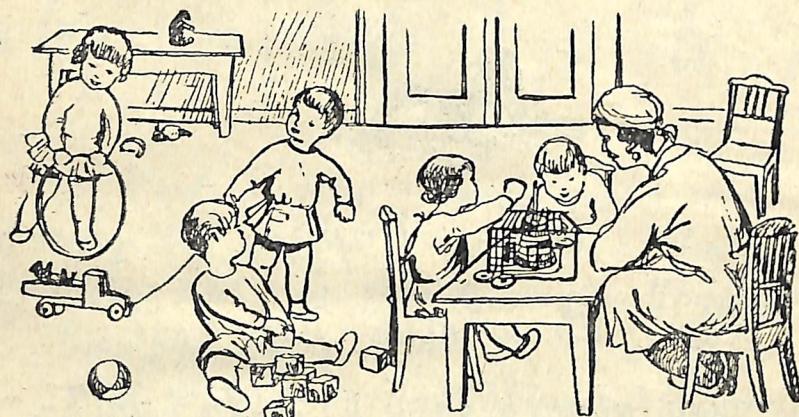
Բորին բոլորը սիրում են: Միև
են ցալիս, շախուր են ցալիս:

բ յ ւ թ թամարին բոլորը սիրում են.

բու	բա-նա-լի	լո-բի	Աբ-գար
թե-րան	բա-լե-նի	թամ-բակ	Սըմ-բատ

Ուշաշուն է, քամի։ Արտելում տաք շորեր են կարում։ Բուլիկի մաման ել ե կարում։ Նա Բուլիկին տարել ե մսուր։

Մսուրում շատ մանուկներ կան։ Ալին ու Բուլիկը տուն են շինում։ Քնարը կար ե անում։ Սաթիկը նկար ե անում։ Նկարել ե բալ, տուն, շուն։

Խաղ աշուն է։ Խուրիկը լրաց
դորեր ունի։

սուր	կար	լուր
մը-սուր	նը-կար	բը-լուր
մսուր	նկար	բլուր

Դրոշակ դ դ ռ ո շ ա կ

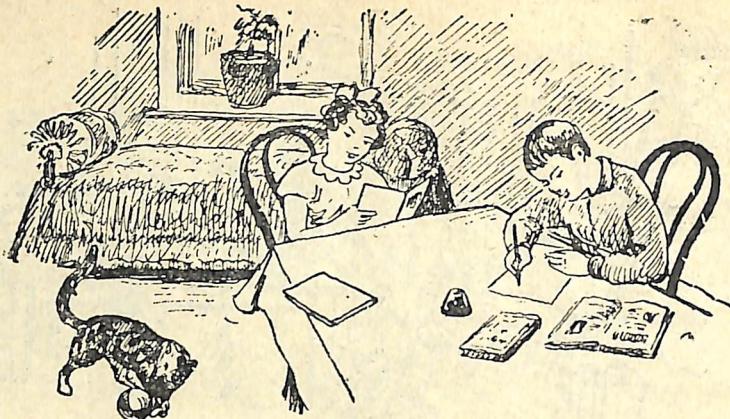
Տոն ե։ Մեղան ու Դանիկը դասարան են բերել ընկեր կենինի ու Ստալինի նկարները։ Կարմիր կտոր են բերել, դրոշակ են շինում։

Իդան ու Եղիկը տեսակ-տեսակ դրոշակներ շարում են թելին։

Տոն ե։ Մեր դասարանը շատ սիրուն ե։

Դ Ռ Ո Շ Ա Կ Դ Ր Ո Շ Ա Կ Ե Ղ Ի Ն Ո Վ

դա-նակ	ի-զա	բա-դալ	զը-բո-շակ
դա-բակ	կի-զա	բադ	դրոշակ

գիրք ա կ ը թ

Գուրգենը գիր ե գրում:
Նա շատ մաքուր ու սիրուն ե գրում:
Մարգար գիրք ե կարդում:
Կատուն ել գտել ե Բուրիկի գնդակը
Գլորում ե դես ու դեն:

գ ը թ ա կ ը թ Գուրգենը նաև նաև
ե գրում նույսին:

զ ա ն գ

զ ա ն գ

զ

Զընգ-զընգ, զընգ-զընգ...

Զանգը տալիս են:

— Շարքի կանգնեք, Նազիկ, Զանի,
մենք գնում ենք զբոսանքի:

Զարիկն ու Դանիկը,

Նազիկն ու Զաբելը,

Թամարն ու Գազիկը,

Բոլորը գնում են զբոսանքի:

զ ա ն գ զ ա ն գ զ ա ն գ
Համեմուր մասին են զ ա ն գ:

խոյ

իւ

իւ ն չ

խոյի մայր կողը եւ:

խոյը շարսելու եւ:

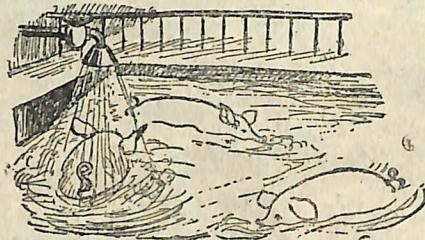
ուրում եւ ու գիրունում:

ևս շար եւ սիրում կաղին:

իւղոր եւ առում, թէ խոյը
կեղը եւ սիրում:

խորտին, զու պետով եւ մեր

խոյերին: մայոր, զեր...

իւ իւ իւ խոյ: մեր

խոյեր մայոր եւն, խորտին:

Մաքուր Աշխենը

Աշխենը շատ մաքուր եւ:

Նա ամեն որ մաքրում եւ իր շորերը,
կոշիկները: Սանրում եւ մազերը:

Խորենը տես-

նում եւ Աշխենին

ու ինքն եւ իր շո-
րերն եւ մաքրում:

Նրանք մի քա-

նի տեսակ խողա-

նակ ունեն: Շորի

խողանակ, կոշիկի

խողանակ, ատամի խողանակ:

մայորն ու խորտին

ուրսի, ուրսի խաղում են

խոտ

խա-ղող

խը-մոր

խակ

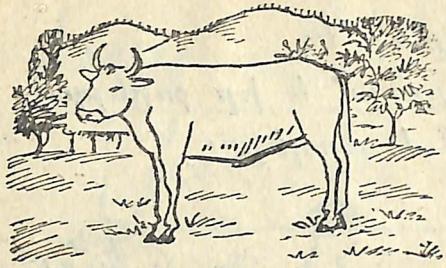
սեխ

սոխ

մե-խակ

տը-խուր

ու-բախ

յեկ

յ ե կ յ

Մեր կոլխոզը շատ յեղներ ունի։ Նրանք
միշտ կուշտ են ու մաքուր։ Նրանք խոշոր
են, սիրուն ու աշխատող։

Մեր կոլխոզի յեղներին Յեղիշն ե նա-
յում, խնամում։

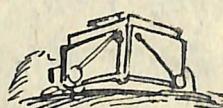
Կոլխոզը մեքենաներ ել շատ ունի։ տրակ-
տոր, կոմբայն։

Մեզ մոտ գյուղում, թե՛ քաղաքում կյան-
քըն ազատ ե։

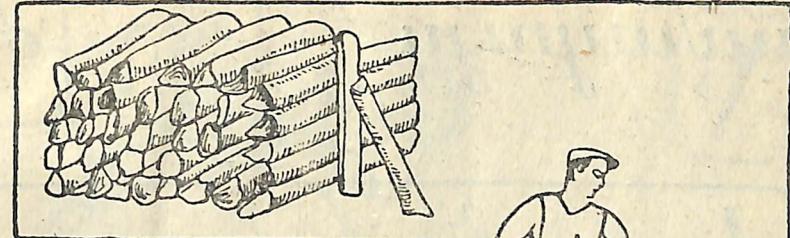
Մեր յերկրում բոլորն ուրախ են։

Տրակ-
տոր

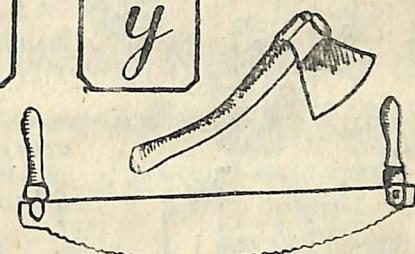
Կոմ-
բայն

յարի

յ ա ր ի

յ

Յուրա ե։ Զաքարը մենակ ցախ ե սղացում։
Յոլակը տեսնում, ասում ե.

— Կաց, կաց, մենակ մի սկզբի։ Յես գնամ
մեր կացինն ու յերկար սղոցը բերեմ, միասին
սղոցենք ու կոտորենք ցախը։ Ո՞յ ցուրտ ե,
ցուրտ։

ց ց Ս Սպահե ու Զաքարը յարի
են սղոցում։ Ոյ ցուրտ ե։

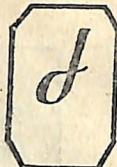
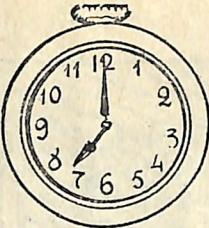
ցեխ
ցեց

թաց
ցող

ցե-րեկ
ցո-րեն

բա-ցիկ
Աա-ցակ

Ժամացույց

Ժա ժա ցույց

Ժամացույցը ցույց է տալիս ժամը ութը:

Ժիրայրը թեյը խմում,
Ժիր-Ժիր գնում է ուսում-
նարան:

Ժամը 9-ին զանգը
տալիս են: Յերեխաները
գնում են դասի:

Ժամը մեկին բոլորը
տուն են գնում:

Յողիկն ու Ժիրայրը
միասին են գնում տուն:
Նրանք խոսում են իրենց դասերի մասին:

Ժ ժամացույց: Ժ Ժիրայր մի
բանեց թեյ խմաց: Եց ույ

Ժամ

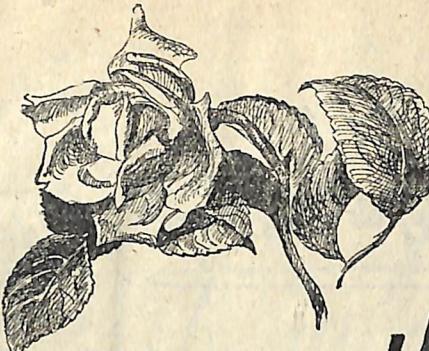
ուժ

ե-ժան

ժա-մա-նակ

կուժ

բա-ժին

Վարդ

Վ ա ր դ

— Մայրիկ, տես, վարդը բացվել է: Վաղը
տանեմ ուսումնարան,—ասում ե Վարսիկը:

Մյուս որը Վարսիկը վարդը տարավ դա-
սարան:

— Վարսիկ, տեսնեմ, տամ...—ասում ե Ժի-
րայրը:

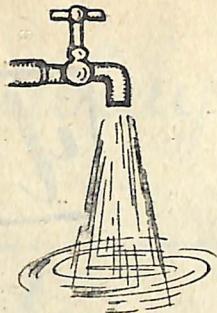
— Տուր, Վարսիկ, տեսնեմ, ելի կտամ,—
խնդրում ե Յողիկը: Վարսիկը տալիս ե վարդը:

— Ընկեր Մանուշը զալիս ե, յեկեք վարդը
տանք նրան,—ասում ե Լեվոնը:

Յերեխաները վարդը տվին ընկեր Մանուշին:

Վ ա ր դ Վ ա ր դ Վ ա ր դ Վ ա ր դ

բա բ ն ց ե ր ե :

զուր

զ ու ր

զ

— Զայրիկ զան. Իր բաժակ
զոր գուր. — ինդրում և մայրիկը.

Դիր Զայրիկն իսկոց և վերցնում
և բաժակն ու վազում գրի.

զ ու ր զ ու ր զ ու ր
զ ու ր զ ու ր զ ու ր
զ ու ր զ ու ր զ ու ր

իմ ջրաղացը
Մեր տան մոտով
ջուր ե վազում խոխո-
ջելով: Ջրաղաց եմ շի-
նել տաշեղներից:

Ջուրը զարկում ե,
անիվը շրջում ե:

Լավ ե, լավ: Ջան, ջան:

Ջա-լալ

ջո-րի

մի-ջատ

ա-կանջ

աջ

արջ

հայ

հ ա յ

հ հ հ հ

Հասմիկենց հավերը

— Ես ուր են կորել հավերը, — ասում ե
Հասմիկը:

— Զու, ջու, ջու, ջու...

Հավերը վազելով գա-
լիս են, կուտն ուտում,
ջուր խմում, ելի գնում
քուջուջ անելու:

Հասմիկենք յոթ հավ
ունեն: Կով ու հորթ ունեն:
Մենք ելունենք: Մեր հոր-
թուկը շատ գեղեցիկ ե:

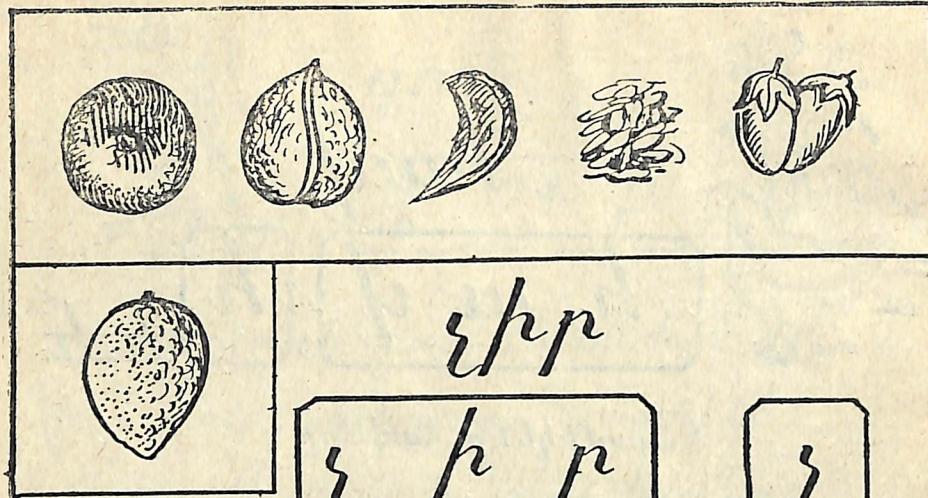
հ ու հ հայ: հ հասմիկենց
յոթ հայ ունեն: յո

հոլ
հող

Հա-մո
հայ-րիկ

Վա-հան
Ո-հան

հա-տիկ
հաց

չիր

չ ի ր

չ

— Ինչ լավ չիր ե, մայրիկ, գնես.—ասացին
Աշիկն ու Վաչիկը:

Մայրիկը մտավ խանութիւն: Աշիկն ու Վաչիկը
նրա հետեվից, Զուչիկն ել նրանց հետեվից:

Գնեցին չիր ու չամիչ, թուզ ու ընկույզ:
Աշիկն ու Վաչիկն ուրախացել են, իսկ Զուչիկը
կանգնել, նայում ե նրանց աչքերին, յերեվի
ուզում ե ասել.

— Զի՞ լինի, մի բան ել
Զուչիկի համար գնեք:

Զ Յ Յիր ու չամիչ ժիր չնորին
զիր ու զրիւ լուս նորին

չոր
չամիչ

չորս
զոչ-խար

կանաչ
գը-րիչ

պապ պ

✓

պ ա պ

Պետրոս պապիկը պարտեզում բալենի յեր
տնկում: Հարեվան Հարությունը տեսավ ու ասաց:

— Այ պապի, ինչի՞դ ե պետք այդ բալենին:
Յերկար պետք ե սպասես պտղի: Յեվ գու չես
ուտի վոչ մի բալ այդ բալենուց:

Պապիկը Ժպտաց:

— Յես չեմ ուտի, ուրիշ ուտող շատ կի-
նի, — ասաց նա:

պ պ Ամերիկա պապը

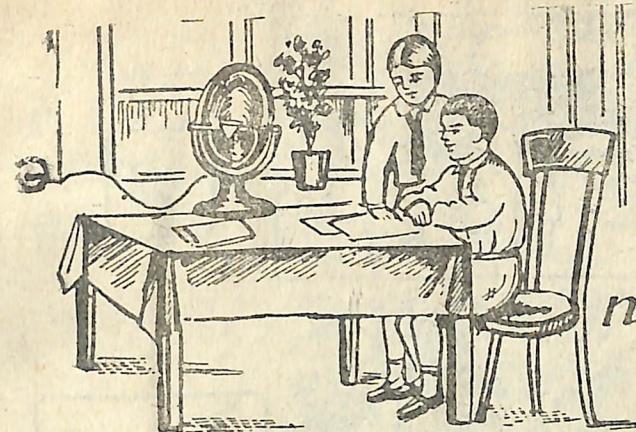
բայեկի յեր պենում:

Հոկտեմբեր

Խեց, զան Հոկտեմբեր,
Կարմիր ու հաղորդ,
Տեր մարտաշ շարժերն
ամուր են այսոր:

Մենք կաշշառանենք
Ժեզ զան, Հոկտեմբեր,
Ի գովաք կանենք
Կարմիր Հոկտեմբեր:

ռադիո

ռադիո

ռ

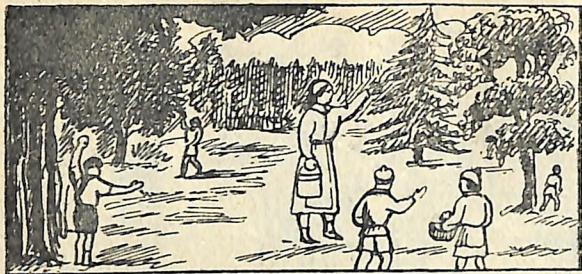
Թուզանը Մուբիկի հետ լուռ ռադիո յեն լսում:
— Թուզան, լսիր, ընկեր Ստալինի մասին յերգը բառեց են հաղորդելու:

• Թուզանը վազնելով թուղթ ու մտտիտ ե քերում,
տալիս յեղբորը: — Առ, Մուբիկ, գըիր, դու արագ
ես գրում, — ասում ե նա:

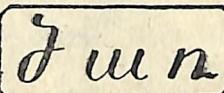
— Պատրամստ եք, սկսում ենք...

Հնչն ե
խոսում ե նա անկյունաներում.
սեղաններին, պաներին:
նորույուններ ե հաղործում.
նվազում ե ու յերգում

ռ Ռուզանը ռադիո յերգում:

Ժառ

Ժառերի տերեմները զեղներ, ընկել են:
—Պայծառ, սա ի՞նչ ծառ ե՞:
—Դա լորենի յե, Ծովիկ:
Սա ել կանաչ յեղեվնի:
Ընկեր Մանուշ, տես,
ծառի վրա մի ծիտիկ
ծվծվում ե ծիվ, ծիվ, ծիվ....

ծիրիկ

ծիվ, ծիվ, ծիմֆան
ծիրիկն իզմի մեր դուռա.
ցիվ հայրիկ, ցիվ հայ -
կրցեց, քում ու գնաց:

Ժ Ժ Ժառ: Ժ Ժ Յովիկն ու
Ապահով անկառ են գնացել:

Արուսյակը և Ծովիկը

Յուրատ ե: Արուսյակը և Ծովիկը մտել
են սենյակ, նկարում են ու գրում:
Արուսյակը նկարել ե մի կապիկ և տա-
կին գրել

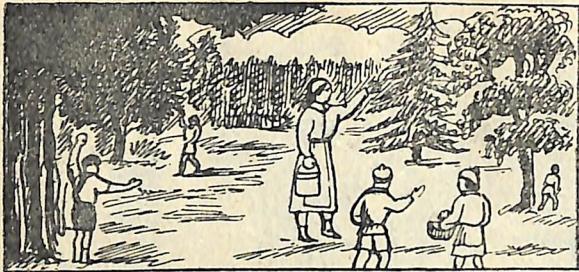

Արկ-արկ-արկ այ կասիրկ,
հագեց ես այ շասիրկ,
կասիրկ ես շայ գորիրկ,
կանգնեց ես վորիր:

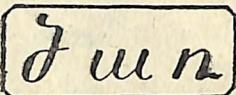
Ծովիկը կարդում է Արուսյակի գրածը
և ծիծաղում ե:
Ուրախ են:

Ծովիկի ազգանունը Զորյան ե,
Արուսինը — Տոնյան:

Զորյանը և Մոնիկանը նկարում
են և գրում: Հետ, և, յա:

Ժառ

Ծառերի տերեմները դեղնել, ընկել են:
— Պայծառ, սա ի՞նչ ծառ ե՞տ
— Դա լորենի յե, Ծովիկ:
Սա ել կանաչ յեղեվնի:
Ընկեր Մանուշ, տես,
ծառի վրա մի ծխտիկ
ծվծվում ե ծիվ, ծիվ, ծիվ....

Ծիրիկ

Ծիվ, ծիվ, ծվծվան
ծիրիկն իզմի մեր դռան.
Կրիք հայրիկ, կրիք հայ -
կրցւեց, բռայ ու գնայ:

Ճ ճ ժառ: Ճ ճ ճառիկն ու
Շիշճառը անդառ են գնացել:

Արուսյակը և Ծովիկը

Յուրաք եւ Արուսյակը և Ծովիկը մտել
են սենյակ, նկարում են ու գրում:

Արուսյակը նկարել ե մի կապիկ և տա-
կին գրել.

Արկ-արկ-արկ այ կապիկ,
հագեց ես այ շապիկ,
կապիկ ես շայ գորիկ,
կանգնեց ես վորիդ:

Ծովիկը կարդում ե Արուսյակի գրածը
և ծիծաղում ե:

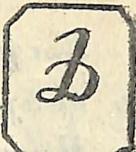
Ուրախ են:

Ծովիկի ազգանունը Զորյան ե,
Արուսինը — Տոնյան:

Զորյանիր և Մոնյանիր նկարում
են և գրում: Ճեց, եւ, յա:

Ճանձ

Ճ ա ն ճ

Յուրտ ե

Ճանձերը կորել են, չկան:
Նրանք պահվել են ու քնել:
Գարնանն ելի դուրս կգան:
Չեն յերեվում վոչ ճիճու, վոչ ճպու, վոչ
բղեց:

Յուրտ ե, բոլորը պահվել են:

Չվել են

Մնացել են

Ճիճեռնակը

Սարյակը

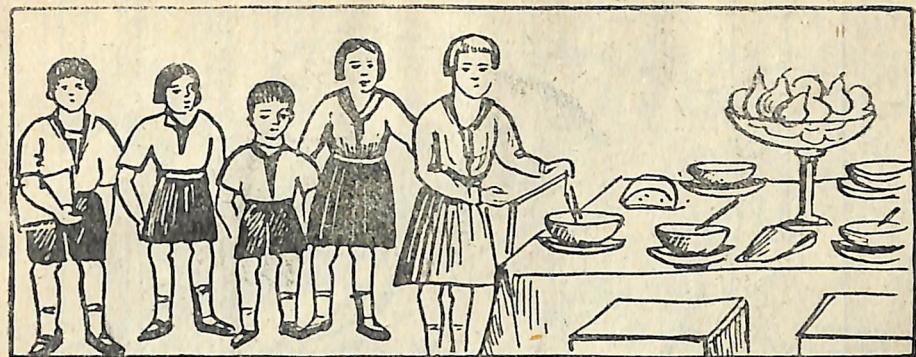
Ճնճղուկը

Կաշաղակը

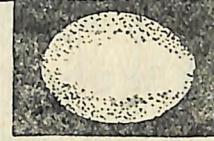
Ճ ճ ճիճու, ճպու ճանձ

ճաշ
ճոճ

ճա-զար
ճար-պիկ
կո-ճակ
ճը-կույթ

Ճու

Ճու

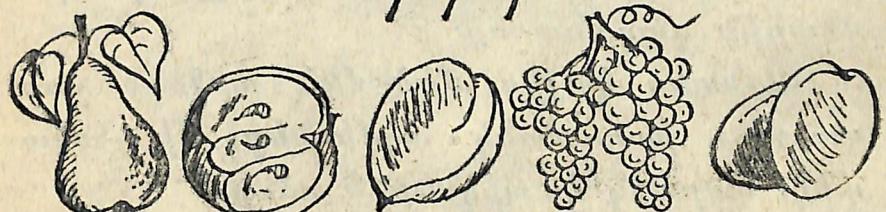
Ժամի 12-ն ե

Յերեխաները ձեռքերը լվացին,
Յեկան նախաճաշելու:

Մի բաժակ թեյ խմեցին,
ձու կերան, վերջում ել
խնձոր ստացան:

Խնձորի համար շատ ուրախացան:
Զոնիկ, ուտելուց առաջ—ձեռքերդ լվա:

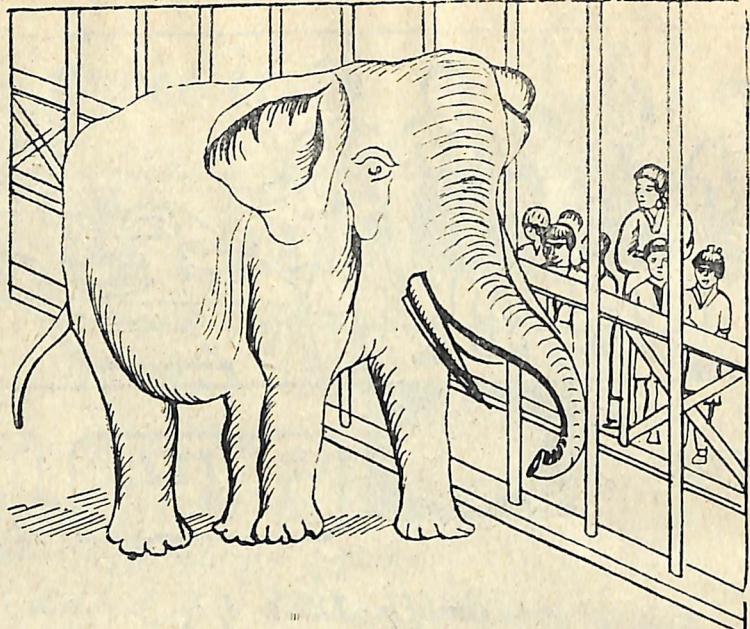
Մրգեր

տանձ խնձոր զեղձ խալող ճիրան

Ճ Ճ Զոնիկ, առ դեղջ կեր:

Փոխադրական միջոցներ

փիղ փ ի ռ փ

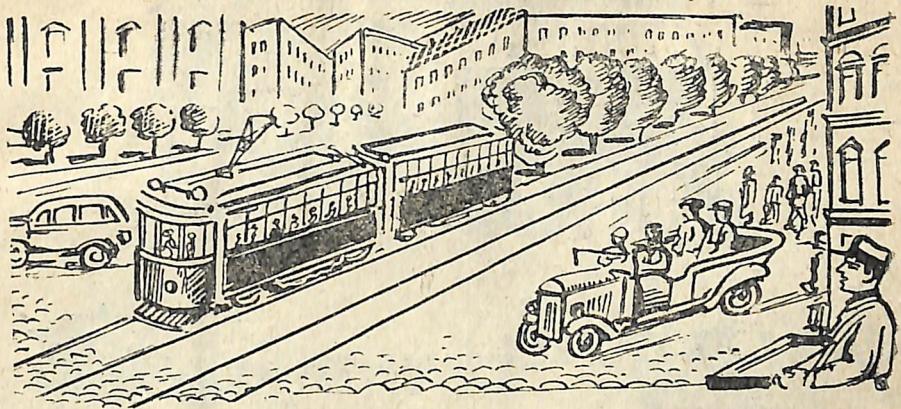
— Փայլակ, Փայլակ, արի, գնում ենք
գազանանոց.—կանչում ե յեղբորը փոքրիկ
Արփիկը:

Մայրիկը, Փայլակն ու Արփիկը միասին
գնացին գազանանոց:

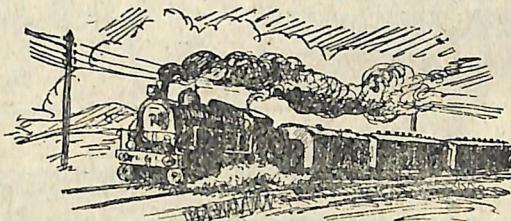
Այնտեղ կային մեծ-մեծ արջեր, չար
գայլեր, խորամանկ աղվեսներ, մի հսկա
փիղ, ճարպիկ կապիկներ և ոձեր:

Մայրիկը նրանց մասին շատ բան եր
պատմել Արփիկին ու Փայլակին:

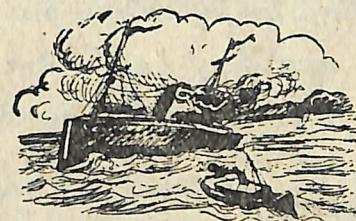
փ ի փայլակը փիղ փեսակ:

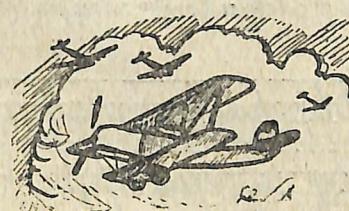
Փողոցով գնում են տրամվայ,
ավտոմոբիլ, ավտոբուս:

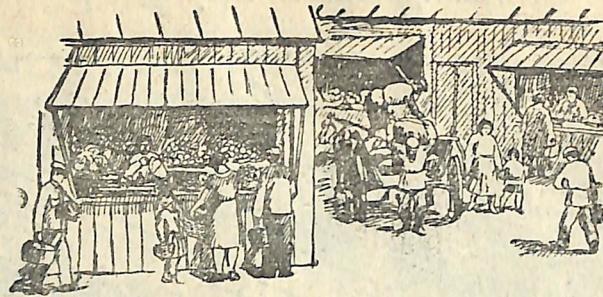
Գնացքներն ավելի հեռու տեղեր են գնում:

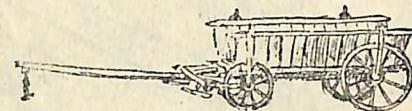
Ռովի յերեսին լողում են շոգենավերը:

Բարձր, բարձր, ողի մեջ թռչում են
սավառնակները:

Փուրգոն

Փուր գոն

Ֆերմայի Փուրգոնով շուկա յեն բերել
կարտոֆիլ, կաղամբ, սոխ, պամիզոր, կա-
նաչեղեն:

Գյուղից կոլեկտիվ տնտեսությունը բե-
րել է յուղ, պանիր, կաթ, ձու: Բերել են
սաև մրգեր՝ տանձ, խնձոր, ձմերուկ ու
խաղող:

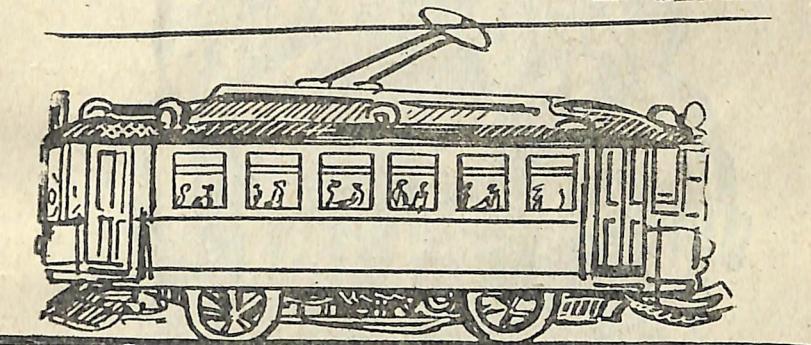
Այնքան մարդ կա շուկայում. խոսում են,
ծիծաղում: Վաճառում են կամ գնում զա-
նազան մթերքներ ու ապրանքներ:

Ֆ ֆ / Տ ֆերմայի շուկա յեն
բերել յուղ և պանիր:
Փուրան և Պափրեր խաղող են գնում:

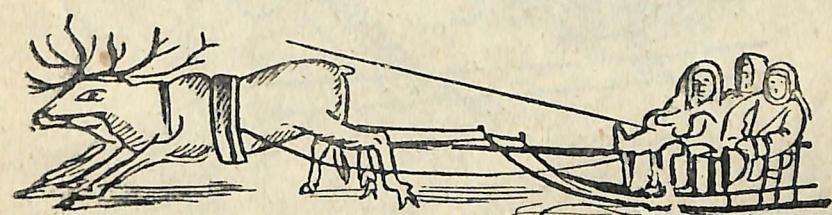
Բոլոր յերեխաները Խորհուրդների յերկրուս
գնում են զպլոց.

Վորը վոտքով,

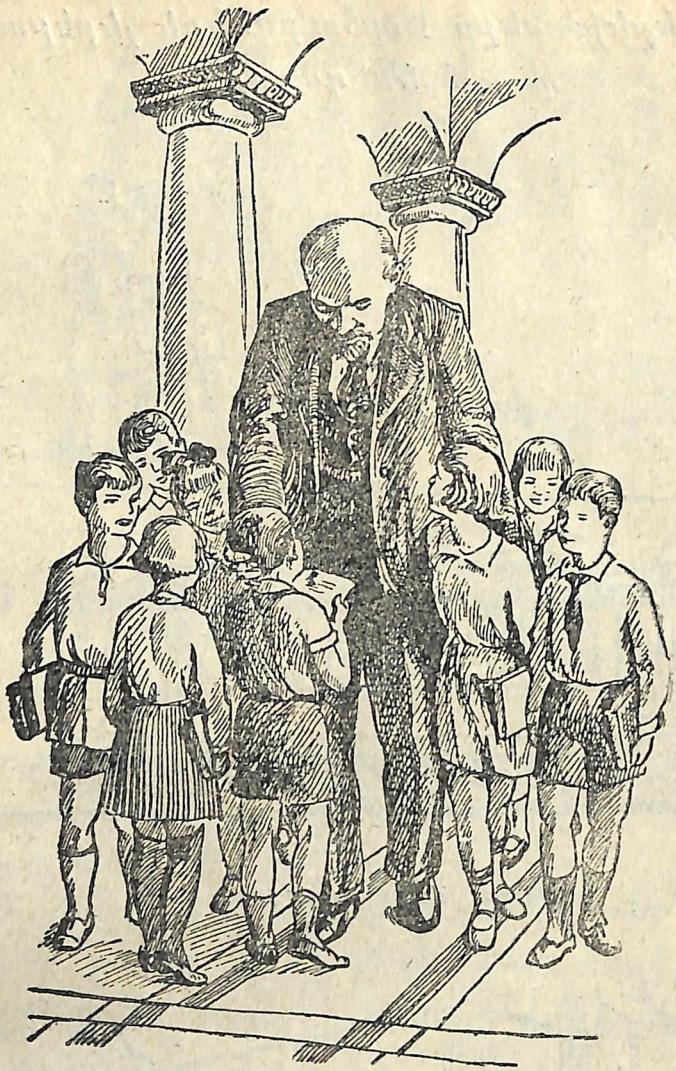

Վորը տրամվայով,

Վորը սահնակով:

Մենք կարդում ենք արագ, սահուն,
Մենք գրում ենք մաքուր, սիրուն,
իսկ դժւք...

Սովորիր,

սովորիր,

սովորիր...

ասել ե կենինը:

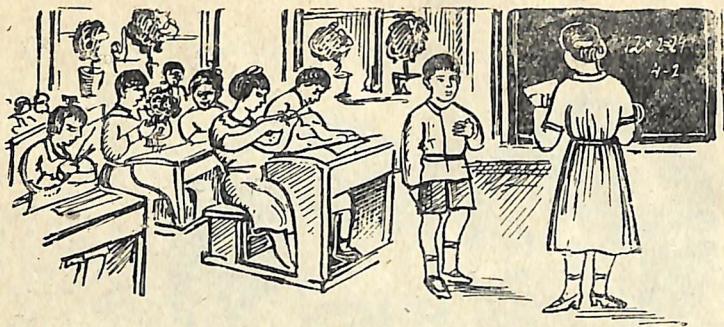
Մենք կկատարենք մեր սիրելի և մեծ
առաջնորդի պատգամները:

ՄԵՐ ՍԻՐԵԼԻ ՍՏԱԼԻՆԸ

Ընկեր Ստալինը շատ է սիրում յերեխաներին։ Նա միշտ հոգում է մեր մասին։

Շնորհակալություն ընկեր Ստալինին մեր
ազատ ու յերջանիկ կյանքի համար։

Դպրոցում

Ի՞նչ լավ եմեր դրաբ-
րոցում։ Ամեն ինչ մա-
քուր։ Գրատախտակը և
նստարանները նոր։
Պատերը սպիտակ։ Դա-
սարանը լուսավոր։ Լու-
սամուտներին ծաղիկ-
ներ։

Մենք լավ ենք պա-
հում այն բոլորը, ինչ
վոր կա մեր դպրոցում։
Մենք հետեւվում ենք
մաքրությանը։ Հա-
տակին վոչինչ չենք
գցում և վոչինչ չենք
փչացնում։

Սուրբեկը

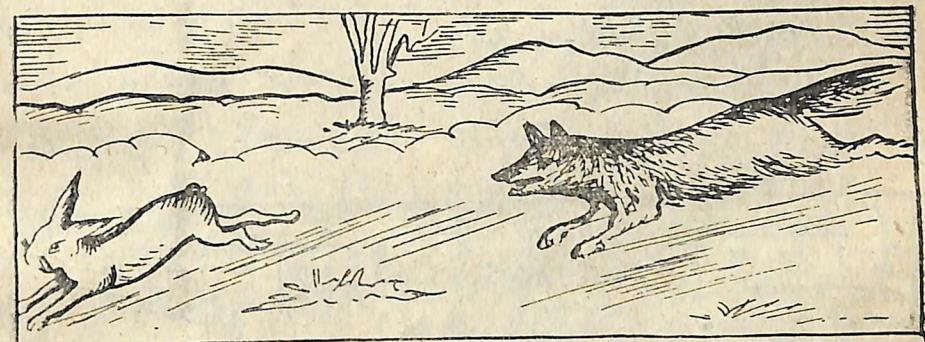
Սուրբեկը յերկար ժա-
մանակ հիվանդ եր։ Հի-
մանա վատ ե կարդում
ու գրում։ Նրա ծնող-
ները շատ են զբաղված։
Տանը Սուրբին ոգնող
չունի։

Մեր ուսուցիչը դա-
սերից հետո պարա-
պում է նրա հետ, իսկ
մենք ոգնում ենք նր-
ան տանը։

Շուտով Սուրբին ել
մեզ նման լավ կկարդա
ու կգրի։

Չմեռ

Ջուն ու ցուրը յեկայ
առու, գեր լուս։
իր սպիրակ գործը
չմեռը փռեւ։

Աղվեսն ու նապաստակը

Ցուրտ ձմեռ եր։ Քաղցած աղվեսը դուրս
յեկավ վորսի։ Հավի միս եր ուզում, բայց
վախենում եր գյուղի չար շներից։

Ահա տեսավ—թփի տակ կուչ ե յեկել
մի նապաստակ։

Աղվեսն ուզեց բոնել նրան։ Նապաստա-
կը զգաց թշնամուն, պուկ... վախտվ։

Աղվեսն ել նրա յետեկից։

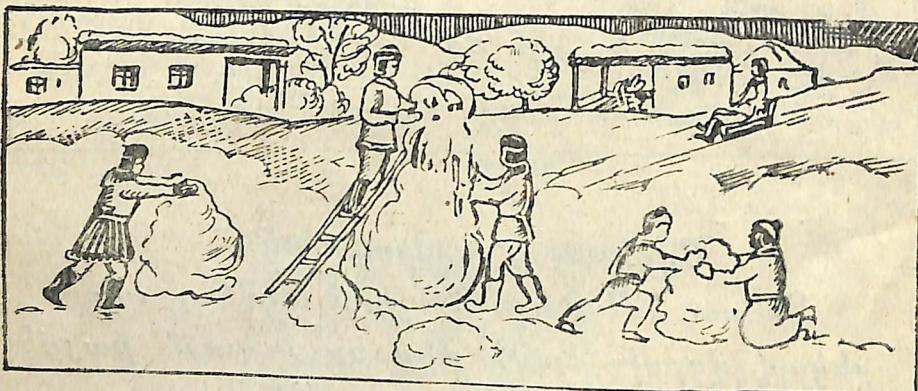
Զ մ ե ռ

Զյուն ե գալիս սպիտակ-սպիտակ,
Ցած ե նստում փափուկ խստակ,
Մանուկները ցրտում ուրախ,
Սկսում են թունդ ձյունախաղ:

Յերբ ե լինում

Զյուն կա դաշտերին,
սառույց՝ գետերին,
բուքն ե հեծեծում,
դռները ծեծում:

Այդ յերբ ե լինում:

Զմռան որը

Զմռը ցերեկը կարճ ե, զիշերը՝ յերկար:
Առավոտը մայրիկս զարթեցնում ե ինձ:
Վեր կաց, դպրոցից կուշանաս:
Իսկ յես կարծում եմ՝ զեռ զիշեր ե:
Շուտ վեր եմ կենում ու վազում դպրոց:
Դպրոցից գալիս եմ, ճաշում, քիչ դռանը
խաղում, գալիս դասերս սովորում, մեկ ել
տեսար մթնեց:

Ծտերի սեղանը

Ցուրտ ձմեռ ե:
Ամեն տեղ ձյուն ու
սառույց: Խեղճ ծիտիկ-
ները սոված դես ու դեն
են թոշում, բան չեն
ճարում ուտելու: Քաղ-
ցից այնքան ծիտիկներ
են կոտորվում ձմռանը:
Յերեխաները խնա-
մում են ծիտիկներին:

Նրանք մի տախտակ
են ամրացրել ծառի
ճյուղերի արանքում:
Ամեն որ այստեղ կեր
են դնում: Հացի փրշ-
րանքներ, նախաճաշի
մնացորդը: Ծիտիկնե-
րը տեսնում են, թրո-
շում գալիս և ուտում:
Յերեխաներն ամբողջ
ձմեռը կերակրում են
նրանց:

Շուտասելուկ

Ճամբի տակին
ճմբան ծերին,
շալ ծտի ճուտի
ճիտը ծուռ

Հանելուկ

Աշխատանքի գործիք եմ,
զարկելու մեջ վարպետ եմ,
յերկաթ գլուխ, փայտե վոտ,
մկ ե, բոլորիս ծանոթ:

Հուսաբացին

— Ծուղրուղնւ.

Աքլորը զիւ կանչեց թառին:

— Ճիկ-ճիկ, ճիկ-ճիկ,

Զարթնեց մթնում ծիտը ծառին:

— Ծուղրուղնւ.

Խոսեց ծեզին յերկրորդ բերան.

— Հո-հո, հո-հո,

Նախիրն արդեն հանդը տարան:

— Ծուղրուղնւ.

Խույը բացվեց յերկրորդ կանչին:

Վույ-վույ, վույ-վույ,

Նստեց նանը տեղի միջին:

Ս ա գ

Սազիկ, մազիկ, մի սիրունիկ,

յես քեզ կտամ քաղցը կուտիկ,

վոր դու ուտես շուտ մեծանաս,

ուրախ ապրես, զվարճանաս:

Յերբ մեծանաս, մեծ սագ դառնաս,

յես կխնդրեմ, իմ մայրիկիս,

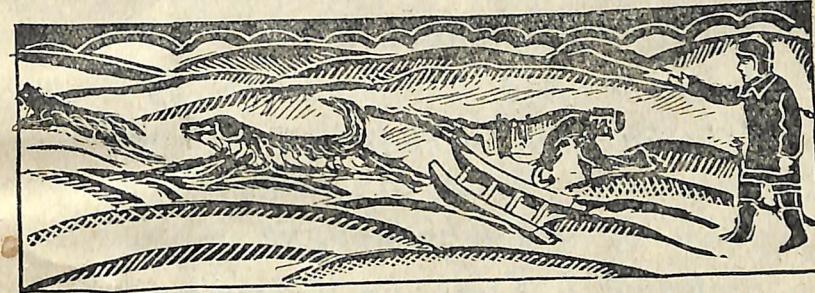
վոր նա ժողվե քո փետուրներ

և ինձ համար շինե բարձեր:

Շ ու ն ը

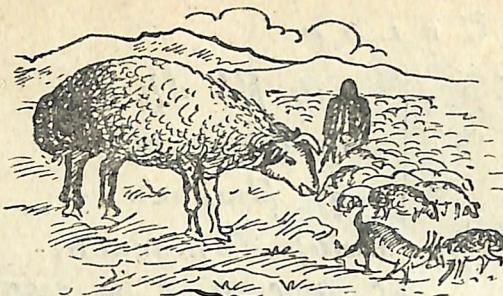
Հաֆ հաֆ, հաֆ-հաֆ
ահա այսպես
հաջում եմ յես,
հաֆ-հաֆ, հաֆ-հաֆ,
ու տունն այսպես
պահում եմ յես:
Թե զա մեզ մոտ
մի հին ծանոթ,
մոտն եմ վազում
պոչս շարժում:

Բայց թե մի գող
շար կամեցող
ուղի թաքուն
մտնի մեր տուն,
հաֆ-հաֆ, հաֆ-հաֆ,
ահա այսպես
հաջում եմ յես.
հաֆ-հաֆ, հաֆ-հաֆ,
ու տունն այսպես
պահում եմ յես:

Չ ամբարը

Մենք լսել եյինք, վոր	Հանկարծ Չամբարը
հյուսիսում շներ են	տեսավ մի կատու և
լծում:	վազեց նրա հետեից:
Մի անգամ յես և յեղ-	Սահնակը շուռ յեկավ
բայրս փորձեցինք մեր	Յես վայր ընկա,
Չամբարին լծեր: սահ-	քիթս թաղվեց ձյան
նակին և սահել: լծե-	մեջ:
ցինք: Նա հանգիստ	Մենք ել չենք
կանգնել եր: Յես նըս-	լծում Չամբարին:
տեցի:	

Վոչխարներն
ու գառները
Խոտը կանա-
չեց։ Կոլխոզի
վոչխարներին։
Դաշտհանեցին։
Ներ։

Յերբ գառնուկն ուտել ե ուզում, դոփում
է գլխով մոր փորին, չոքում ե առջեկի վոտ-
քերի վրա ու կպչում կուրծքին։ Իսկ մայր
վոչխարը հոտոտում ե նրան, լիզում ե, չի
թողնում իրենից հեռու գնա։

Կուշտ ուտում են գառնուկներն ու սկր-
ում իրար հետ խաղալ։

Ծիտիկի որորքը

Կախված ե ճյուղից ճոճը ծիտիկի։

Փրչի, հովիկ, փլչի,
Ճոճն որորվի, տանի բերի

նանի, ծիտիկ, նանի։

Ծիտիկը անուշ յերազ ե տեսնում։

Փրչի, հովիկ, փլչի,
Ճոճն որորվի, տանի բերի.

նանի, ծիտիկ, նանի։

Բայց տես, ծիտիկը քրնից չզարթնի
կամաց փրչի, կամաց,

Ճոճն ել զգուշ տանի բերի.

նանի, ծիտիկ նանի։

Աստվածներ չկան
Վայրենի շրջանում
մարդիկ արևին աստ-
ված եյին ասում։

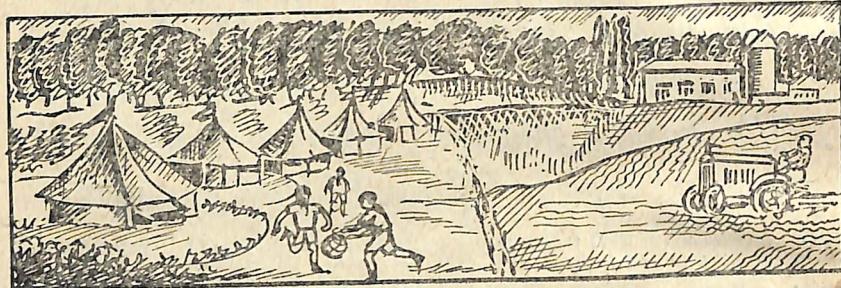
Բացի արևից մարդիկ
ուրիշ շատ «աստված-
ներ» են ունեցել։

Մենք գնացինք թան-
գարան տեսանք նրանց։ Այստեղ կային վայ-
տից շինած, մեծ բերանով, գորտի նման
«աստվածներ»։ Կային պղնձից շինած, վոտ-
քերը ծալած նստած։ Մի քանին ել գազա-
նի եյին նման։ Թևավոր յեզներ։ Շոր հագած
կատուներ։ Քարե բզեզներ։ Յեկեղեցու նկար-
ների նման նկարներ ել կային։ Կար փայտե
խաչ։ Մյու բոլոր «աստվածներին» մարդիկ
իրենք են մտածել ու շինել։

Ես կուտայրելի եմ անսպաս ե։

Ա. Բ և

Արև, արև, յեկ, յեկ,
զիզի քարին վեր յեկ.
սեսեամպերհեռացեք,
արևին ճամպա տվեք.
թողեք վոր դա դա
մեզ մոտ,
դրա լուսին ենք կարոտ:
Սիրուն արև, միշտ յեկ,
Զիզի քարին վեր յեկ:

Ամուսը

Ամառը քաղաքում շոգ
եր: Պիոներները գնա-
ցին ճամբար: Ճամբա-
րը գետի ափին եր: Մո-
տիկ եր անտառը: Ան-
տառում կային տեսակ-
տեսակ ծառեր. լորենի,
կաղնի, յեղինի:

Ճամբարի մոտ եր
կոլխոզը: Յերեխաները
գնում, նայում եյին
այնտեղի աշխատան-

քին: Կոլխոզում շատ
մեքենաներ կային:

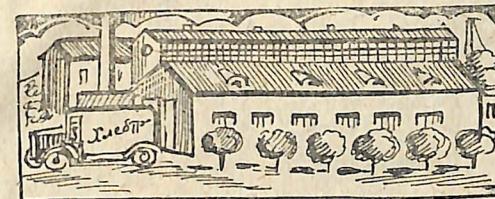
Մեքենայով հնձում
եյին, մեքենայով ծե-
ծում: Կոլխոզը շատ ա-
նասուններ ուներ:

Կանայք կթում եյին
կովերին:

Նրանք իրենց փոքրիկ-
ներին թողնում եյին
մուրում և մանկական
հրապարակում:

Խ ն ձ ո ր

Խնձոր, խնձոր, ինչ խնձոր
կտոտ, հյութոտ, մեղրածոր,
հոտոտ-մոտոտ թարմ ու նոր,
կարմրաթուշիկ, վոսկեհատ,
կուտ ու կորիզ նուան հատ
յերեսում են կեղեկից,
նոր և քաղած տերեկից:

Հ ա ց

Ամառն անցավ:

Դաշտերից տանում
են հացահատիկը:

Գարին ու ցորենը ա-
ղում են, ալյուր են

գարձնում: Ալյուրը
տանում են գործարան:

Այստեղ ամեն տեսակ
հաց են թխում սև, սպի-
տակ:

Յերբ հացը պատրաստ
ե, տանում են խա-
նութները ծախելու:

Բանվորական տուն

Գործարանի մոտ կա
մի բարձր տուն:

Դա բանվորական
տուն ե:

Տան մեջ կա կինո
և ակումբ: Այդտեղ
հանգստանում են բան-
վորները: Կա նաև ճա-
շարան:

Յերեխաների հա-
մար բացել են մտուր և
մանկապարտեզ:

Սահմանապահը

Յես գանգրահեր յեղ-
բայր ունեմ,
նա զինվոր ե բանա-
կում,
գիշերները միշտ ար-
թուն ե,
նա սահմանին ե հրս-
կում:

Հինգթևանի աստղ ե
կրում
մոխրագույն իր գըլ-
խարկին,
Արացանը սուրսվինով
շողջողում ենքա ուսին:

Նավաստիների յերգը

Նավաստիներ ենք
Խորհրդի յերկրի,
Վարում ենք նավը
համարձակ, արի:

Փոթորկից, քամուց
մենք չենք վախենում,
Նավաստիները
միշտ քաջ են, կայուն:

Հնկեր շորոշիով
Տեր Կարմիր ու
անհաջոր Քանակի
խազ մարշայն ե:

Կարմիր Քանակը
խորհուրդների յերկրի
արքուն պահան ե:

Սահմանապահը

Յես գանգրահեր յեղ-
բայր ունեմ,
նա զինվոր ե բանա-
կում,
գիշերները միշտ ար-
թուն ե,
նա սահմանին ե հրս-
կում:

Նավաստիների յերգը

Նավաստիներ ենք
Խորհրդի յերկրի,
Վարում ենք նավը
համարձակ, արի:

Փոթորկից, քամուց
մենք չենք վախենում,
Նավաստիները
միշտ քաջ են, կայուն:

Կոլխոզից քաղաք

Քեռի Սարգիսը կոլխոզից քաղաք եր յեկել։
Իր հետ բերել եր և կիմին։ Ցերեկը քեռին
գործը վերջացրեց, իսկ յերեկոյան ասաց կի-
մին։ — Կիմ, արի գնանք քաղաքը տեսնենք։
Գնացին։

Կիմի աչքերը փայլում են։ Շուրջն այն-
պես լույս ե։ Այնպիսի բարձր, մեծ շենքեր կան։

Փողոցով գնում, գալիս են ավտոմոբիլներ,
տրամվայներ, ավտոբուսներ։ Միլիոնները
կանգնած հետեւում ե կարգին։ Կիմը մոտենում
է մի խանութի, նայում ե, նայում, մոտենում
մյուսին։ Կպչում ե գնացող-յեկողներին։

— Աջ կողմով գնանք, կիմ, աջ կողմով,—
ասում ե քեռի Սարգիսը։

Յեղան ունիվերմագում։ Կիմի համար գը-
նեցին նոր հագուստ, կոշիկներ, խաղալիք։

Բանվոր

Ահա բանվոր, ահա,
սիրում ե գործ,
աշխատանք։

Նա յե շինել կառուցել,
աշխարհում
ինչ վոր տեսնես,—
Դու ել յեղիր նրա պես։

<u>Ամ</u>	<u>Բբ</u>	<u>Գդ</u>	<u>Դդ</u>	<u>Եե</u>
<u>Զգ</u>	<u>Ըը</u>	<u>Ծթ</u>	<u>Ժժ</u>	<u>Ւի</u>
<u>Լլ</u>	<u>Խխ</u>	<u>Ծծ</u>	<u>Կկ</u>	<u>Հհ</u>
<u>Զձ</u>	<u>Դդ</u>	<u>Ճճ</u>	<u>Մմ</u>	<u>Յյ</u>
<u>Նն</u>	<u>Շշ</u>	<u>Ոո</u>	<u>Չչ</u>	<u>Պպ</u>
<u>Զզ</u>	<u>Ռռ</u>	<u>Սս</u>	<u>Վվ</u>	<u>Տտ</u>
<u>Բբ</u>	<u>Ցց</u>	<u>Ուու</u>	<u>Փփ</u>	<u>Քք</u>
<u>Ֆֆ</u> <u>Կ</u>				

Համ Բբ Գգ Դդ Եե

ԶԿ ՀԲ ԲԲ ՃՃ Շի

ՀԼ ԽԻ ՃՃ ԿԿ ԻՒ

ԶՅ ԴԴ ՑՑ ՄՄ ՑԺ

ԻՒ ՇՇ ՈՈ ԶՀ ԱԿ

ԶԳ ՌՌ ԱԱ ՎՎ ԱԿ

ԱԲ ԿԿ ՈՈ ԽԻ ԲՒ

ՖՖ Լ

Պատ. Խ Բ Ա Գ Բ Բ Հ. Մելիքյան. Նկարներն ու շապիկը՝ Ար. Ղարիբյանի. Ձեռա-
գրերը՝ Հ. Ավետիսյանի. Տեխնիկական ձևավորումը և պոլիգրաֆիական հսկո-
ղությունը՝ Հր. Կորույանի. Կլինիկակի պատրաստման հսկողությունը՝ Հայկ
Մինասյանի. Սրբազնիչ՝ Ա. Շահրապյան. Գրաշար և եջ կապող՝ Մ. Մարտիրոսյան.
Տպագրությունը՝ Ա. Բաբայանի. Կազմը՝ Ա. Լարօնանի գեկավարու-
թյամբ. Տպագրական բոլոր աշխատանքները կատարվել են Գետիքատի Յերևանի
տպարանում. Գլավիտը լիազոր Պ-4201 հրատարակչ. № 4271 Տիրաժ 80.000.

Պատվեր 1104

459

7787

ԳԻՒԾ 1 Ր. 10 Կ.

Յ. ԱՋԵՄՅԱՆ
ԲՈՒԿՎԱՐЬ
для первого класса
Гиз ССР Армении. Ереван, 1937